

- розробка робочого плану рахунків в частині обліку витрат;
- оптимальний розподіл витрат за видами виробництва (основне, підготовче, допоміжне, обслуговуюче) та видами продукції (основна, супутня);
- формування достовірної собівартості продукції, в тому числі на основі аналітичності рахунків обліку;
- використання оптимальних методів та способів калькулювання собівартості готової продукції;
- забезпечення можливості встановлення відповідності витрат технічним нормам та нормативам;
- створення автоматизованих систем обліку витрат та інше.

Виконання зазначених завдань при розробці облікового забезпечення дозволить підвищити достовірність і якість обліку витрат та забезпечити ефективне управління господарськими процесами промислових підприємств в цілому.

Шумилина Вера

к.э.н., доцент

Ростовский государственный строительный университет
г. Ростов-на-Дону, Россия

СОВРЕМЕННЫЕ МЕЖНАЦИОНАЛЬНЫЕ БУХГАЛТЕРСКИЕ СИСТЕМЫ

Межнациональные системы бухгалтерского учета были сформированы в период 30^х – 70^х годов 20 века. В результате сравнительного анализа межнациональных бухгалтерских систем установлено следующее.

В мировой экономике по данным проведенной классификации используется десять систем финансового учета: стран Восточной Европы; Европейского Союза; англосаксонская система; французская; Африканского бухгалтерского совета; ООН; международного комитета стандартизации учета ОЭСР; южно-американской системы; исламской учетной системы; Системы национальных счетов (СНС).

Можно выделить 12 классификационных признаков этих систем: год основания соответствующей учетной системы; количество стран, формирующих систему; виды используемых бухгалтерий; экономическая база плана счетов; цель учетной системы; концепция учетной системы; теоретическая база системы; регулирование бухгалтерского учета в рамках учетной системы; количество используемых способов определения финансового результата; идентификационные различия учетных систем; виды деятельности; формирование системы управленческого учета.

По результатам сравнительного анализа межнациональных систем финансового учета установлено наличие следующих бухгалтерий: финансовая

(южно-американська і ісламська учетні системи); фінансова і промислова (англосаксонська, міжнародного комітету стандартизації учета ОЭСР); загальна бухгалтерія і аналітична (Європейський Союз, французька, Африканський бухгалтерський совет, ООН); Єдина бухгалтерія (країни Східної Європи); національна бухгалтерія (Система національних рахунків).

Дані учетні системи будують плани рахунків на основі одного з п'яти показників: прибуток (Європейський Союз, англосаксонська, южно-американська); продукти і результати (ООН, Африканський бухгалтерський совет, ісламська); затратна (країни Східної Європи); маржева (міжнародний комітет стандартизації учета ОЭСР); власність (Система національних рахунків).

Цілі учетних систем зводяться до рішення наступних економічних проблем: максимізація прибутку (Європейський Союз, англосаксонська); збільшення доходу (французька, Африканський бухгалтерський совет); зниження собівартості (країни Східної Європи); захист кредиторів (южно-американська, ісламська); максимізація маржі (міжнародний комітет стандартизації учета ОЭСР); управління національним достоянням (Система національних рахунків).

Фінансовий результат визначається двома варіантами: на базі валової собівартості; на базі визначення фактичної собівартості виробленої, відвантаженої і реалізованої продукції.

Концепції формування учетних систем в процесі аналізу були зведені до трьох визначальних позицій: формального монізму (країни Східної Європи, Система національних рахунків); формального дуалізму (Африканський бухгалтерський совет, ООН, южно-африканська і ісламська системи); формальний плюралізм (Європейський Союз, англосаксонська, французька, міжнародний комітет стандартизації учета).

Теоретичні бази учетних систем ґрунтуються на: політекономії соціалізму (бывшіє країни Східної Європи); економіці (ООН, Міжнародний комітет стандартизації учета); податкової законодавчої політиці (Європейський Союз); ділової практиці (англосаксонська); податкової політиці (французька, Африканський бухгалтерський совет); інфляційної складової (южно-американська); релігійної складової (ісламська); макроекономіці (Система національних рахунків).

Регулювання бухгалтерського учета визначається трьома позиціями.

Во-перше, основний джерело регулювання во всіх системах забезпечується відповідним законодавчим органом, а в англосаксонській системі ще і професійним органом.

Во-друге, характеристиками регулювання системи бухгалтерського учета можуть бути: гнучка система (англосаксонська, ООН, міжнародний комітет стандартизації учета); тісна зв'язь бухгалтерських норм і податкового законодавства (Європейський Союз); консервативний підхід і податкове законодавство (французька); домінування податкового законодавства (Африканський бухгалтерський совет, южно-американська і ісламська системи); адміністративне регулювання (країни Східної Європи); статистичні

органы (Система национальных счетов).

В-третьих, роль профессиональных организаций может быть: значительная (англосаксонская); от заметного до незначительного (Европейский Союз, французская, Международный комитет по бухгалтерским стандартам); минимальная (Африканский бухгалтерский совет, ООН, исламская, южно-американская); отсутствие профессиональных бухгалтерских организаций (страны Восточной Европы).

В рыночной экономике системы бухгалтерского учета ориентируются на использование нескольких методов определения финансовых результатов в целях организации управления и контроля за правильным формированием и использованием прибыли: по данным балансовых счетов; по данным счетов затрат, доходов и результатов; по видам деятельности; по данным управленческого учета; по данным других видов учета с самыми разнообразными видами агрегированного и дезагрегированного финансового результата.

Проведенный сравнительный анализ национальных и межнациональных бухгалтерских систем позволил установить следующую системность определения финансового результата: один способ - страны Восточной Европы; два способа - Африканский бухгалтерский совет, южно-американская система, исламская система, Система национальных счетов; три способа - англосаксонская, ООН, международный комитет стандартизации учета. четыре способа - Европейский Союз, французская система.

Установлены основные идентификационные различия между ними: юридическая основа системы; способ финансирования; налогообложение; уровень инфляции; экономическая база; политические связи.

В результате развития национальных и межнациональных учетных систем сформировались два направления интернациональной модели финансового учета: производственная оптика (Германия, Россия, Голландия); финансовая оптика (Франция, Англия, США) [3, с. 10].

Список использованный источников

1. Бухгалтерский учет в зарубежных странах: учеб. / Я. В. Соколов, Ф. Ф. Бутынец, Л. Л. Горецкая, Д. А. Панков; отв. ред. Ф. Ф. Бутынец. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2006. – 672 с.
2. Ткач В. И., Ткач М. В. Международная система учета и отчетности. – М.: Финансы и статистика, 1991. – 160 с.:ил.
3. Шумилина В.Е. Интернациональная модель финансового учета: особенности применения в России: Монография / Ростовский государственный экономический университет «РИНХ». – Ростов н/Д, 2007. – 162 с.
4. Richard G. Plans comptables. // Encyclopédie de Comptabilité, Contrôle de gestion et Audit/ - Paris: Economica, 2000. – 1318 p.

